

grundet Ængstelighed, en begrundet Bekymring, fremkaldt ved de usikre Forhold baade i det ene og i det andet Land, ved Forhold af baade den ene og den anden Art, Bekymringer, som er kommet frem ved Udtalelser af Den overordentlige Kommission, af Kuludvalgene, af Industrien, altsaa virkelig velbegrundede Bekymringer. Der var i den højtærede Indenrigsministers og ogsaa i den højtærede Trafikministers Udtalelser noget, som mindede om en Artikel, der har været fremme her for nylig, og som paa en Maade forsvarede Statsbanernes Kulindkøb ved at sige, at de var blevet grebet af en Panik, som var fremkaldt af Oppositionen. Det var nu et ganske ridicul Forsvar; thi er der noget, en Regering ikke maa, er det selvfølgelig at blive grebet af en Panik, fordi en Opposition tilraader den at gøre et eller andet. Men der var noget i den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, som gik i samme Retning, idet han mente, at det var forstaaeligt, at man var blevet nervøs, fordi Forholdene var blevet malet saa sorte, og det var derfor forstaaeligt, at man gik til de store Indkøb.

Men der var aldeles ikke blevet malet for sort i de Dokumenter, som er omtalte, og som altsaa var af officiel Karakter, nemlig fra Den overordentlige Kommission, Kuludvalgene og Industriraadet; de gav et ganske rigtigt Billede af, hvorledes man saa paa Situationen. At der altsaa var Vanskeligheder, grundet paa rimelige Bekymringer, derom er der aldeles ingen Tvivl; og om, at Staten nødvendigvis maatte sætte sig i Spidsen for at sikre Kulindkøbene, derom er der heller ingen Tvivl. Men det, som jeg har peget paa, er, at under denne Situation, under disse Vanskeligheder gjorde den højtærede Regering ikke det, som det blev den tilraadet at gøre fra alle sagkyndige, alle uhildede sagkyndige, hvad enten de var her i Landet eller sad paa det andet Sted, hvor man kunde overse Situationen, i Washington. Alle uhildede sagkyndige raadede Regeringen til noget ganske bestemt; men disse Raad kasserede Regeringen. Regeringen gik ikke til at tilvejebringe et planmæssigt, koncentreret Indkøb af den ene eller den anden Art, hvorved man havde Indseende med, hvorledes disse Forhold udviklede sig.

De to højtærede Ministre, som nu har talt, har polemiseret mod mange, mindre mod mig end mod andre, de har polemiseret mod Dagbladet „Børsen“, mod Kommunaldirektør Westergaard, mod Etatsraad Kier,

mod det samlede Kulfordelingsudvalg, mod Den overordentlige Kommission og mod den radikale og socialdemokratiske Presse. Jeg vil overlade vedkommende, som de to Ministre har henvendt sig til, at svare, hvis de finder det for godt, jeg skal henholde mig til det, som vedrører mig, den Lære, jeg har uddraget af, hvad der er foregaaet, og hvad jeg derfor har fremført.

Under denne Polemik er der dog to Ting, jeg gerne vil dvæle ved et Øjeblik, ved den ene for at faa oplyst et bestemt Forhold. Den højtærede Trafikminister gav en Del Oplysninger om, hvor meget Kul der paa et vist Tidspunkt var købt af Statsbanerne, i Relation til forskellige Forhandlinger. Saa vidt jeg kunde følge og forstaa disse Meddelelser, nødvendiggør de, at man rejser et bestemt Spørgsmaal, som jeg allerede tidligere i Finansudvalget et Øjeblik har dvælet ved, det er Post 11 i den Tillægsmeddelelse til Finanslovbetænkningen, som kom noget senere. Denne Post er dateret 10. Juni, endskønt den findes efter en anden.... (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Slebsager]: Det er en Trykfejl, det skal være Juli.) ... Vel, det er dette, jeg gerne vil have oplyst. Thi i Finansudvalget udtalte jeg straks, at det vist maatte være 10. Juli, dette Kulikøb var sket; man hentede da selve Skrivelsen frem, og det er ingen Trykfejl. Det er saa en Meddelelsesfejl fra Statsbanerne til Ministeriet for offentlige Arbejder, thi der staaar paa Skrivelsen 10. Juni. Men jeg har altsaa Ret i, at det er den 10. Juli, dette Kulindkøb er sket, og jeg har altsaa forstaaet Ministerens Tal rigtigt; kun ved at henføre Købet til Juli kunde Tallene slaa til.

Den anden Bemærkning, som denne Polemik mod andre gælder, er Skildringen af Kuludvalgets første Skrivelse af 7. Juni. Det forekommer mig, at hver Gang Ministrene taler om denne Skrivelse, søger de paa en Maade, som ikke forekommer mig loyal overfor Kulfordelingsudvalget, for hvilket dog en højt betroet Meningsfælle af dem er Formand, at lægge noget andet ind i denne Skrivelse end det, der faktisk maa læses ud af den, og som det ogsaa er bekendt, at Kuludvalget og Etatsraad Kier hævder ligger i den. Thi i denne Skrivelse lægges Vægten paa, at Indkøbene koncentrerer mest muligt, og at det, der sker, er koncentreret og planmæssigt Indkøb. Det er det, Kuludvalget anbefaler, og det falder derfor ganske sammen med Den overordentlige Kommissions Indstilling. Det, jeg for mit Vedkommende betragter som den store Fejl fra Regeringens Side, er dette,